

O, kako rezko je in trdo, staro,
okaljeno z grenkobo in prevaro.
„Kje, kje ste gosti?“ srce polno plaka.

Nihče ne stopi več iz znanih vrst,
nihče ne trka več in več ne čaka
in žejna čaka samo črna prst.

NAPIS NA GROBU MLADEGA DEKLETA

(Stare besede.)

A L O J Z G R A D N I K

N e bodi nanjo zdaj, siroto, huda,
saj ni hodila še po tebi mnogo,
in če hodila je, le z lahko nogo,
nikar preveč ne tišči nanjo, gruda.

V BORBI

A L O J Z G R A D N I K

Č e gledam blatnognili mir močvar,
v njih žab in glist ugodje in mušic
in vidim lok brezkrvnih hrbtenic,
pot krtov, vlag plesnivost, smrad sopar —

ni me, življenje, strah tvojih ovir
in mi še ljub odpor je tvojih skal:
samó ob njih se peni v iskrah val
in v ritma toku le šumi nemir.

Če reka s prilagojeno vijugo
prst odjenljivo ruši le, vsevprek
s prstjó in peskom sebe še zasipa.

Kaj naj življenje bo brez sil utripa?
Le tok, ki se zaganja v kršni breg,
v globine reže si kamnito strugo.